Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40188
Copyright: Melk, Benediktinerstift

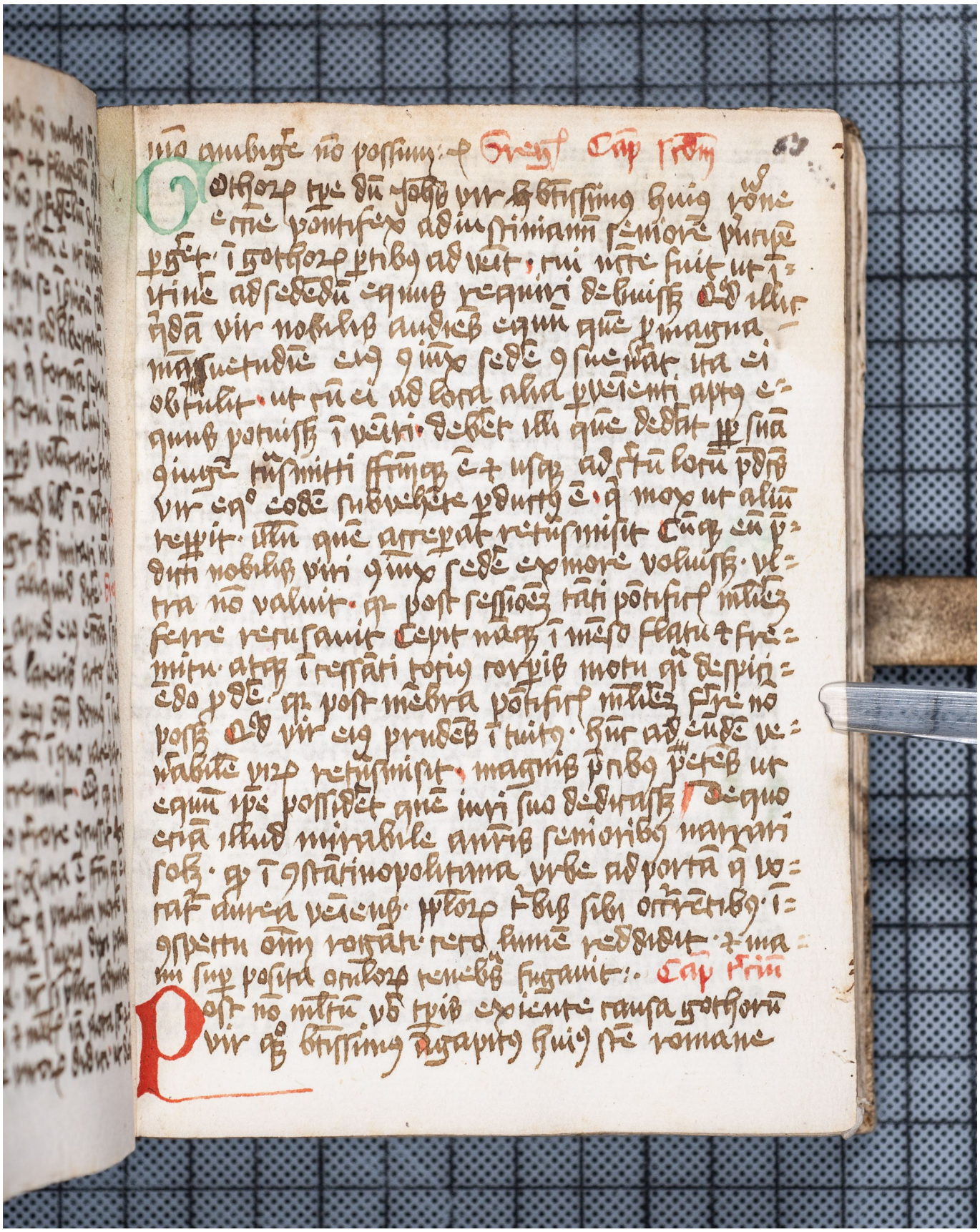

ma ambigere no possimus. Cap xxiiii

Gothorum rex dum iaceret vir beatissimus huius urbis episcopus ad imperiam seniorem pergere gestit. i gothorum urbem adiuit. cui mitte fuit ut iuvenis adsedem equus requiri debuisset. Ad illum hoc vir nobilis audiens equum quem pro magna magnitudine eius quo sedere quiescat ita ei obtulit. ut cui ad loca alia pervenienti aptior equus potuisset in veteri debet illum quem dedit sua quinque emissi fratres et usque ad fluvium loci pedes vir eius cum eo subvehere perduxit. quo mox ut alium recepit. illum quem accepit remisit. cuique eum perduxit nobilis viri quinque sedere equorum voluisset. velitra non valuit. et post sessionem tali pontifex militem fere refugavit. Cepit magis in medio flatu et frenitu. atque in ressari loco rorvis motu qui desiderio pedes. et post membra pontifex militem fere non posset. Ad vir eius prudens in huiusmodi. hunc ad eundem habitum vero retinuisset. magnis precibus petens ut equum ipse possidet quem iuvi suo dederat. De quo erat illud mirabile antiquis senioribus narrantes. quod in constantinopolitana urbe ad porta quae vocat aurea veniens. pluvorum fibis sibi offerentibus. in spiritu omnium rogatus vero hunc reddidit. et manum suam posita omnibus remedia fugavit. Cap xxiiii

Post non multum vero hiis exeunte ranua gothorum vir beatissimus augustinus huius sedem romane